

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 36/2019
17.12.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Соње Павловић, Радослава Петровића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног АА, због прекршаја из члана 332а став 1. тачка 4. у вези члана 43. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз 688/19 од 04.12.2019. године, поднетом против правноснажне пресуде Прекршајног суда у Рашки Пр 1629/17 од 09.09.2019. године, у седници већа одржаној дана 17.12.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз 688/19 од 04.12.2019. године, као основан, па се **ПРЕИНАЧАВА** правноснажна пресуда Прекршајног суда у Рашки Пр 1629/17 од 09.09.2019. године, тако што Врховни касациони суд на основу члана 250. став 1. тачка 1. Закона о прекршајима, окривљеног АА,

ОСЛОБАЂА ОДГОВОРНОСТИ

- да се дана 14.11.2017. године у 09,51 часова на државном путу првог реда Б реда број 22, Рашка – Краљево у насељу ..., општина ..., управљајући путничким моторним возилом регистарских ознака ..., кретао брзином од 75км/х на путу у насељу, што је за 25км/х већа од дозвољене брзине кретања возила према постављеном саобраћајном знаку до 50км/х, а што је утврђено радаром марке „Т laser III“, фабрички број 110121,

- чиме би учинио прекршај из члана 332а став 1. тачка 4. у вези члана 43. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

Трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Рашки Пр 1629/17 од 09.09.2019. године, окривљени АА оглашен је одговорним због извршења прекршаја из члана 332а став 1. тачка 4. у вези члана 43. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на

путевима и осуђен на новчану казну од 10.000,00 динара коју је на основу члана 40. Закона о прекршајима дужан да уплати у року од 15 дана по правноснажности пресуде, а у противном одређено је да ће суд на основу члана 315. Закона о прекршајима посебним решењем одлучити о начину извршења неплаћене новчане казне.

Истом пресудом на основу члана 140. став 1. и став 2. тачка 9, члана 141. став 1. и члана 142. Закона о прекршајима и на основу члана 27. став 2. Правилника о накнади трошкова у судским поступцима, окривљени АА обавезан је на плаћање трошкова у прекршајном поступку у износу од 1.000,00 динара под претњом принудне наплате, као и да о извршеној уплати обавести Прекршајни суд у Рашки.

Против наведене правноснажне пресуде, захтев за заштиту законитости поднео је Републички јавни тужилац под бројем Птз 688/19 од 04.12.2019. године због битне повреде одредаба прекршајног поступка у смислу члана 264. став 2. тачка 4. у вези члана 6. став 2. Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, преиначи правноснажну пресуду и ослободи одговорности окривљеног АА да је извршио прекршај из члана 332а став 1. тачка 4. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, као и да одреди да трошкови прекршајног поступка падају на терет првостепеног прекршајног суда.

На седници већа, о којој је у смислу члана 286. став 2. ЗПР, обавестио Републичког јавног тужиоца, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудом против које је захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује је побијана пресуда донета уз битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4. у вези члана 6. став 2. Закона о прекршајима, као и да је након правноснажног окончања овог кривичног поступка наступила апсолутна застарелост за вођење прекршајног поступка.

Чланом 6. став 1. Закона о прекршајима прописано је да се на учиниоца прекршаја примењује закон, односно пропис који је важио у време извршења прекршаја, а ставом 2. истог члана да ако је после учињеног прекршаја једном или више пута измењен пропис, примењује се пропис који је најблажи за учиниоца.

Из изреке првостепене пресуде, произилази да је окривљени АА оглашен кривим због извршења прекршаја из члана 332а став 1. тачка 4. у вези члана 43. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, зато што је дана 14.11.2017. године у време и на месту ближе описаном у изреци те пресуде, управљао путничким возилом брзином од 75км/х, што је за 25км/х већа брзина од дозвољене брзине кретања возила према постављеном саобраћајном знаку до 50км/х.

Закон о безбедности саобраћаја на путевима („Службени гласник РС“, бр. 41/09 ... 96/15, 9/16 – одлука Уставног суда) у члану 332. став 1. тачка 8. прописује да ће се новчаном казном у износу од 6.000,00 до 20.000,00 динара казнити за прекршај лице које поступа супротно одредбама из следећих чланова овог закона – члана 43. став 1, члана 45. став 1. тач. 1, 2. и 3, које се у насељу креће брзином која је од 21 километар на час до 50 километара на час већа од дозвољене.

Законом о изменама и допунама Закона о безбедности саобраћаја на путевима („Службени гласник РС“ број 24/18 од 26.03.2018. године) у члану 150. став 3. прописано је да се у тачки 8) члана 332. став 1. речи „од 21 километар на час“ замењују речима „за више од 30 километар на час“. Наведени закон ступио је на снагу 03.04.2018. године.

Изменама и допунама Закона о безбедности саобраћаја на путевима објављеним у „Службеном гласнику РС“, број 41/18 од 31.05.2018. године који је ступио на снагу 01.06.2018. године у члану 7. наведено је „у члану 332а став 1. тачка 4. бр “44“ замењује се бројем „43“ из чега произилази да је овом изменом и допуном Закона о безбедности саобраћаја на путевима законодавац поново санкционисао прекорачење брзине у насељу од 20 до 30 километара на час од дозвољене брзине, односно санкционисао је поступање супротно члану 43. овог закона.

Из напред наведених одредби Закона о безбедности саобраћаја на путевима и његових измена произилази да је у периоду од 03.04.2018. године од 01.06.2018. године (у ком периоду је вођен овај прекршајни поступак – од 15.11.2017. до 09.09.2019. године) радња која се окривљеном АА у овом прекршајном поступку ставља на терет – да је у насељу управљао брзином већом од дозвољене за 25 километара на час, није била прекршај, јер је прекршај за прекорачење брзине у насељеном месту у распону од 20 до 30 километара на час, у том периоду важења Закона (од 03.04.2018. до 01.06.2018. године) био декриминализован.

По налажењу Врховног касационог суда, првостепени суд је примењујући закон који је важио у време извршења прекршаја (Закон о безбедности саобраћаја на путевима „Службени гласник РС“, 41/09 ... 95/16, 96/16 – одлука Уставног суда) а не Закон о изменама и допунама Закона о безбедности саобраћаја на путевима („Службени гласник РС“, број 24/18 од 26.03.2018. године) који је важио у току трајања овог прекршајног поступка у периоду од 03.04.2018. године до 01.06.2018. године, повредио одредбу члана 6. став 2. Закона о прекршајима и учинио битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4. Закона о прекршајима, је на окривљеног није применио најблажи закон, а како се то основано захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује.

Како је у току трајања овог прекршајног поступка, који је окончан доношењем правноснажне пресуде против које је захтев за заштиту законитости поднео Републички јавни тужилац, радња прекршаја окривљеног АА била декриминализована, Врховни касациони суд је преиначио побијану пресуду и окривљеног АА ослободио од одговорности да је извршио прекршај из члана 332а

став 1. тачка 4. у вези члана 43. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

Врховни касациони суд је имао у виду да је након доношења побијане пресуде, наступила апсолутна застарелост вођења прекршајног поступка, за прекршај за који је окривљени АА правноснажно оглашен одговорним (радња прекршаја учињена је 14.11.2017. године, па сходно члану 84. став 1. и став 7. ЗП апсолутна застарелост вођења прекршајног поступка наступила је 14.11.2019. године), али како је по окривљеног повољније да буде ослобођен одговорности за учињени прекршај, него да се прекршајни поступак обустави због наступања апсолутне застарелости вођења прекршајног поступка, донета је одлука као у изреци.

Имајући у виду да је окривљени АА ослобођен од одговорности за прекршај из члана 332а став 1. тачка 4. у вези члана 43. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, Врховни касациони суд је одлучио да трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда а на основу члана 141. став 2. Закона о прекршајима.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 286. став 1. и члана 287. став 4. у вези са чланом 250. став 1. тачка 1. Закона о прекршајима.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић